

Хазина қидирған одам

08:00 / 13.01.2019 3392

Бир одамга катта мерос қолғанди. Бироқ «осон келган, осон кетар», деганларидек, тадбир билан сарфламади, қисқа пайтда бутун бошли меросни тугатди. Құлида нима бўлса, еб битирди.

Ҳеч вақоси қолмагач, Аллоҳга юқинди, ҳар оқшом кўз ёш тўкиб дуо қиласарди: «Эй Раббим менга бойлик бердинг, мулк бердинг. Ҳозир эса улар қўлимдан кетди. Айбимни биламан. Хато қидим. Менга ёрдам қил, мени қутқар бу иллатдан. Ё марҳамат қилиб бир тирикчилик бер ёки жонимни ол».

Кунлар, ойлар ёлворишлар билан ўтди. Нихоят бир кеча туш кўрди. Бир овоз унга: «Сен Мисрга бор, ўша ерда омадинг чопади у ерда бой бўласан. Мисрда топадиган хазинанг сени кутяпти», деди.

Одам уйғонганда севинчдан телба бўлаёзди. Дарҳол Мисрга кетишга ҳозирлик кўрди...

Неча кун Мисрда оч, сувсиз кезиб юрди. На хазина, на бирорта қўлидан тутгандан дарак бўлмади. Чорасизликдан тиланчилик қилишга қарор қидди, аммо ухлаётганда: «Оқшом тушгач, тиланчилик қиласман, қоронғуда ҳеч ким мени танимайди», деб ўйлади. Қоронғида маҳалла иchlарида кезди. Энди қўл очишга чоғланган эдики, маҳалла миршаби пайдо бўлди.

Миршаб уни ўғри деб ўйлаб, ёқасидан тутди. Ҳам судраб, ҳам урарди. Одам:

- Урма тўғрисини айтаман, деб ёлвора бошлади.

Миршаб:

- Яхши... бегоналигинг ҳолингдан аниқ. Тушунтири. Йўқса ҳамма ўғриларнинг аламини сендан оламан, деди.

Одам ҳикояси қандай бўлса, шундай тушунтириди, охирида эса:

- Мана мен на ўғриман, на бир золим. Хазина илинжида Мисрга келган, ғариб бир бағдодликман, деб сўзларини тугатди. Миршаб ишонди, сўнгра кулиб айтди:

- Сенга ишонаман, сен ўғри эмассан, аммо ғирт аҳмоқсан. Мен анча йиллардан бери «Бағдодда фалон маҳалладаги фалон уйда хазина кўмилган»лиги хақида туш кўраман. Лекин, ҳатто, ўрнимдан қимириламадим. Сен бир туш кўриб, бу ерларгача келибсан. Сен аҳмоқнинг, тентакнинг бирисан. Қани кет. Бошқа бу ерларда кўринма.

Одам ҳайрон қолганди. Миршабнинг «Бағдодда фалон маҳаллада фалон уйда», деган жойи ўзининг уйи эди. Ўз-ўзига: «Демак мен хазина устида ўтирганим ҳолда фақирликдан нолиб йиғлар эканман», деб Аллоҳга шукр айтди.

“Маснавийдан ҳикоятлар” китобидан